

DUNAKESZI HELYTÖRTÉNETI SZEMLE

Dunakeszi - Alag Helyismereti Lapja

SZERKESZTŐSÉG: KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR
DUNAKESZI, KOSSUTH LAJOS U. 6.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
CSOMA ATTILA ÉS LŐRINCZ RÓBERT

MEGJELNIK ÉVENTE HÁROMSZOR
KIADJA A KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR

A hajdani községháza

Dunakeszi, vagy ahogyan akkoriban írták Dunakesz, az 1890-es évekre másfél ezer lelket számláló település lett, és fejlődésének egy újabb lépcsőfoka előtt állt. Ennek a reménybeli fejlődésnek az alapját egyfelől a vasút és az Alag-pusztán megjelenő lovaragylet adta, másfelől pedig a főváros és a növekvő Újpest közelsége. A dunakeszi gazdák ugyanis jó áron szállíthatták oda gyümölcseiket és zöldségeiket, elsősorban a paradicsomot. A biztos lábakon álló község azonban még számos ponton őrizte a szerényebb megélhetést adó évtizedek emlékeit. Ilyen emlék volt a Fő út mentén álló régi községháza épülete. A szűkös, kevés helyiséggel rendelkező, vályogtéglás, szalmatetős épület felett bizony már eljárt az idő, és amellett, hogy nagyon rossz állapotban volt, funkcionálisan sem felelt meg céljának. A vármegye többször felszólította „Dunakeszt” az épület hibáinak kijavítására, de erre évekig nem került sor. Ugyanez történt 1897. november 11-én, amikor a községházáról szóló rendkívüli közgyűlésen felolvasták a járási főszolgabíró dörgedelmes levelét. Az ülést Blaskó Károly bíró vezette, jelen voltak még

Révész István plébános, Bálintffy Pál, Molnár Gyula, Nyúl Sándor, Fürst Lajos, M. Tóth József, N. László István, Sipos István, Gombai István, Sziráki János, T. Tóth József, ifj. B. Száraz István és Mészáros János. Ekkor dönt el az, hogy a község pénzét nem a szükséges javításokra fogják elkölteni, hanem egy új községházát építenek, amely minden tekintetben megfelel az igényeknek, és a Fő út, valamint a település díszjele is lesz. Már ekkor elkülönítettek a célra egy kisebb összeget, amelyből még azon a télen megcsináltatták a terveket. (Az ülés jegyzőkönyvének kivonatát jelen számunkban közöljük.) A szűkös anyagok miatt a községháza felépítése egy kicsit elhúzódott, végül 1901-ben adták át. A korabeli döntés helyességét bizonyítja, hogy az akkori épület – kisebb bővítésekkel – lényegében majd száz évig szolgálta a települést, még egy komolyabb hozzáépítéssel, néhány évvel ezelőtt, elnyerte mai formáját. Szerencsére a régi községházáról is maradt fenn fénykép, amely hűen tükrözi a több mint száz évvel ezelőtti Dunakeszi hangulatát.

(a szerkesztők)

